

El Baix Penadés

Setmanari autonomista

SURT ELS DISSAPTES

Preus de subscripció

VENDRELL, trimestre.	1 ^a Ptas.
FORA, id.	1'25 »
EXTRANGER, id.	2 ^a »
Número corrent, 10 céntims. Atrassat, 20 id.	

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, reclams y remittits, á preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

NO'S TORNAN ELS ORIGINALS

BON CAFÉ

Las familias que vulguin gastar bon café han de comprar el que's torra, dia per altre, per lo nou sistema de aroma concentrat, en la *Gran Drogueria* de

PAU NIN

de aquesta vila, situada en la *Plassa Nova*, cantonada al *carrer del Teatre*. Preu, 2 pessetas lliura.

J. Espinás S. en C.

FÁBRICA DE ABONOS QUÍMICH-ORGÁNICHS.

Rambla del Centre, 37.-BARCELONA

GUANO ESPINAS Químich-Orgánich

Composició especial y única aplicable á tots els cultius

Premiat ab medalla d'or en 1901.

Institut Agricol Catalá de Sant Isidro.

Abonos orgánichs de tota classe y alta graduació

FOSFAT DE CALS SOLUBLE

Especial pera la alimentació dels animals

Superfosfats, Sulfat d'amoniach,

Productes anticriptogámichs

NITRATS, etz

DE VENDA EN TOTES PARTS

Se envian catálechs gratis als senyors que ho sollicitin.

LLIÇONS D'ORTOGRAFIA CATALANA

precedidas d'unas brevíssimas nocions de FONETICA

y seguidas de dos APÉNDIXS

per J. ALCOVERRO y CARÓS

Obra qui armonisa 'ls parers dels mellors gramátichs ab l'ortografia més corrent; de gran utilitat pera les escoles y pera 'ls qui desitjen una guia clara, breu y metódica pera escriure en catalá.—Preu: 1 pesseta.

De venda en la impremta Ramón Germans y Nebot, Teatre, 18. Vendrell.

Venda de un hort tancat de parets, situat prop de la carretera de Valls, tocant á aquesta vila, ab safretjos y dintre del qual hi ha un gran magatzém. De tinguda dos jornals.

Per informes, **D. Joseph Ferret**, carrer Major, número 32, *devant de las Quatre Ponts*.

Antonia Mercadé professora pera la ensenyansa de confecció de roba blanca y de color. També s'ofereix pera anar per las casas. Preus módichs.—Carrer del Teatre, número 5.

Venda de una pessa de terra

plantada de vinya americana, en la carretera de Santa Oliva, de un jornal. Per informes: Joan Vidal (a) Papelet.

L'advocat D. Francisco Vidal y Socías

ha trasladat son despatx y habitació al carrer de **Sant Sebastiá**, número 16, 1er pis.

Al vol

Els ideals lliberadors qui á Catalunya están representats per aqueix salvador moviment de Solidaritat Catalana, arrelan cada dia més en la conciencia col·lectiva del poble. No fa moltes

semmanes, en un article publicat en aquestes mateixes planes, (que tinguerem la satisfacció de veurer reproduhit en algun altre periódich) ens planyem de la inconciencia de les masses. Avuy, ens plau consignarho, estém més esperansats.

Durant la passada fira d'aquesta vila, havem tingut ocasió de saludar á particulars amics nostres que viuhem y treballen á les afores de Barcelona, y de llurs paraules havem obtingut els optimismes.

Eus deyan, á sa manera, que no fa molt temps sentien ab més forsa l'afecte al Idol que l'amor á les idees qu'ell deya representar; y aixó ho sentien ben endintre de la seva ánima. Necessitaven d'ell pera pensar y sentirse radicals; estavan obsecats y no capien que pogués haverhi altres forses pera aconseguir l'enderrocament del actual estat de coses.

Mes avuy, desilusionats per les males tretas dels anti-solidaris y de la seva prempsa, sorpresos per son procedir incalificable, atentatori dels més rudimentaris drets de ciutadania, lo que havia comensat essent extranyesa, ha devingut convenciment de que no era aquell el camí de assolir les tant desitjades llibertats, y, per lo tant, de que s'estava fent el joc de les oligarquies dels partits que 'ns mal governen.

Volem creure que ab lo fet darrerament ab les coronas d'En Casanova compendrán una vegada més que hi ha gents que no mereixen el nom de lliberals y que haurán tingut per ells els mateixos durs calificatius ab que 'ns parlaben dels barbres perseguidors dels germans

Cleveland. Fets d'aquesta naturalesa omplen e cor d'indignació y venen á provar l'intolerancia dels qui están en fastigós contuberni ab les pandilles centralistes.

Altres motius han tingut pera evolucionar aixís; y es veurer que 'l senyor Salmerón y la plana major de l'Unió Republicana, seguien fermes al costat de Solidaritat.

Per lo tant, creyem que una campanya en aquest sentit per aquelles barriades, seria de profitosos resultats; perque si 'ls nostres amics que allí treballan reaccionan aixís, ¿no es llogíc creure que 'l general sentir dels qui ab ells conviuen durant l'any ha d'ésser el mateix?

Més no es tan sols allí hont deu emprendre una activa popularisació de les idees autonòmiques; ahont fora encare més convenient es á les comarques, es als districtes rurals ahont seria més profitosa llur propagació, es á'n aqueixos pobles qui viuhem arrasserats á les montanyes ahont deu portarse la llevor nova, car ells no poden sentir la febrós activitat de la ciutat qui dona tremp á la vida, y per lo tant són materia abonada pera les males arts del caciquisme y l'encasillat.

FRIS.

Sobre una conferencia

El diumenge passat el senyor Unamuno, Rector de la Universitat de Salamanca, doná la conferencia que tenia anunciada en el Teatre de Novelats de Barcelona, quina era esperada ab gran espectació.

A jutjar per las conferencias donadas per dit senyor, malgrat el seu gran nombre de nebulositats y abstraccions, sembla de tots modos, que no tinga altre norma y guia que rendir culte á la veritat. Está bé.

Pero, ¿quina es aquesta? Perque no ha sigut pas la mateixa en tots els temps.

En la antiguetat, per exemple, pels grecs y romans, era, en materia de religió, tot el seu teixit de deus y deesas ab una moral de discutible puresa. No coneixian el monoteisme y per ells alló era la veritat.

Vingué Jesucrist; implantá 'l seu monoteisme ab una moral més pura que l'anterior y enderroca 'l paganisme: la veritat va ser un'altra.

Els grecs y 'ls romans, donchs, que no coneixian altra religió que la seva tributaven culte á la mentida?

Si admetem que sí, hem d'acceptar que tal volta 'ls cristians no estan en lo cert, donchs pot ser no's coneix encare la verdadera religió; y sino hem de creure que la veritat no ha sigut la mateixa en tots temps.

Nosaltres ja hi estem conformes en que se li rendeixi culte, pero primer sapiguem quina es, que la defineixi y la sabrem.

* *

En altra part de sa conferencia parla l'Unamuno de las llenguas dels pobles, y diu, que la vascongada está destinada a desaparèixer; però que 'ls vascongats no hi perdran res d'abandonar la llengua mare per enmaridar-se ab la castellana y engendrar fills robusts.

Aquí creyem que 'l senyor Unamuno no està en lo cert; la llengua es la manifestació més característica d'un poble, es una prova patent de la seva vitalitat, y per altra part, si suposem que els vascongats deixessin tots a la una de parlar son idioma y parlessin en castellà, ¿creu el senyor Unamuno que podrien dir a llurs mares, fills y enamoradas las tendresas eixidas de son cor, ab tanta espontaneïtat com ab sa llengua materna? No, aixó may; perquè s'ha de partir del principi que al expressar-ho en altra llengua s'ha de traduir, lo que jamay serà com sortida directament del cor.

¿Y quina robustesa vol que tingan els fills del maridatge dels llenguatges vascongat y castellà? A nostre entendre cap altre, cert y positiu, que l'imperi d'un dels dos pobles sobre l'altre; que si es cas que la Vasconia no ha donat literats en la sua llengua, menys ne donaria en altra que no fos la seva, y una prova n'es que las obras literarias que més han celebrat els castellans de nostre Víctor Balaguer, foren primerament escrites en català y després traduïdas per ell mateix, com per exemple: las tragedias.

Parlant després de la qüestió catalana, diu que no més veyem las diferencias que 'ns separan y no las analogias que 'ns lligan ab altres regions.

A aixó tampoch va bé; perquè nosaltres no es que volguem separarnos de las demás regions; lo que es que las volem a totas autónomas. Anar junt ab ellas en lo que tenim de comú, y ser ben amos de lo que 'ns es propi.

¿Quina es donchs la veritat?

Per nosaltres a qui deu tributar culte l'home es a sa rahó y a sa consciencia. Aquesta es la veritat.

JOAN MARTORELL FONS.

Bestieses

Per dos vegades el nostre estimat amic senyor Folch ha intentat usar nostra llengua en las sessions de la Diputació provincial, composta tota ella de catalans, y per dos vegades un senyor Diputat, quin nom no volém recordar, s'hi ha oposat amb una tossuderia digna de millor causa.

Al demanar la paraula en català el nostre amic divendres de la setmana passada, per segona vegada va oposarshi aquell entusiasta de la llengua de las contribucions, dient que *'l català fa poch serio, y que sols ha de parlar-se amb la familia y les criades.*

Verdaderament sembla estrany que's puguin dir bestieses de tal naturalesa, sembla mentida que al mon hi hagi personas que s'estimin tan poch, puig entenem que despreciar la llengua propia es despreciar-se un a sí mateix.

Dir que la llengua catalana, la llengua dels Usatges, es poch seria, y dirho a la vigília d'inaugurar-se 'l Congrés internacional d'aquesta llengua y després d'haber acordat la mateixa Diputació adherir-se a n'aquell Congrés, es lo més ridícul y grotesch que puga imaginar-se.

A molts comentaris se prestan les paraules d'aquell senyor Diputat, qui segurament deu emplear

la llengua espanyola quan fa algun tracte, pera que no's dupti de la seva formalitat, mes nosaltres deixarem de ferlos perquè tenim por d'anar massa lluny.

Que 'ls fassi qui vulga.

Consti de totas maneres que protestem de la intolerancia de la Diputació, impedint que cada hui fassi us de la llengua que tots els diputats entenen y parlen, y consti que tenim un gran sentiment al veure que 'l nostre amic senyor Vilá, President de la Diputació, deixi passar sense protesta les xabacanades que son causa d'aquest escrit.

JAPINS.

El Congrés de la Llengua Catalana

Ullada general.

Impossible ens es donar compte detallat de las sessions y demás actes que ha celebrat el Congrés Internacional de la Llengua Catalana, bé prou que nostres lector se'n poden haver enterat per las extensas ressenyas que dels mateixos n'ha vingut publicant la premsa diaria.

Qui consideri desapassionadament el grandió treball que s'ha realitzat en las tres seccions en que 'l Congrés se dividí, no duptará en afirmar y ponderar la grandíssima importancia que ha tingut pera la perfecció y desenrotll de nostra llengua y nostra literatura—avuy ja en gran esplendor—la celebració del mateix, en quin se haurá posat definitivament els fonaments de nostra Gramática y nostre Diccionari, de quinas obras sentim tots innegable necessitat.

L'èxit, donchs, del primer Congrés de la Llengua Catalana, ha superat fins las esperansas dels més optimistes. Ni son mateix iniciador mossen Alcover, podia may sospitar que de totas las encontradas de nostra terra, y de tots els indrets d'Europa, s'hagués respost a sa crida ab tant entusiasme.

Tot Catalunya hi ha pres part en aquesta festa. Hem vist y conegut germans qu'están separats de nosaltres per mars, montanyas y banderas, per fronteras naturals y polítiques, pero hem sentit vibrar en tots l'esperit catalanesch, y han bategat en tots els cors al impuls d'un sentiment de germanor llatina; demunt de nostres caps hi ha aletejat l'ànima d'una rassa, d'aquella que sorgí de las aigües mediterrànies pera escampar arreu la civilització.

Totas las classes hi han portat llur concurs, y així com els mestres hi han contribuït ab llur ciencia, els altres hi han dut un afany d'aprendre, una sed de saber que ha d'enrobar y embellir el cos de nostre poble y ha de desvetllar-li l'ànima.

Felicitémos com a bons catalans d'aquesta fita que ha plantat Catalunya en el camí de sa regeneració.

Veusaquí are la llista de las més notables personalitats y filòlegs de fora de Catalunya que vingueren pera pendre part en las tascas del Congrés, que acredita la importancia del mateix.

Mr. Pierre Vidal, Bibliotecari de Perpinyá; Sig. A. Guarnerio, catedràtic de la Universitat de Pavia; Sig. Giovanni Palombo, mestre d'Alguer; Alfons Bonilla Sanmartín, catedràtic de la Universitat Central; Pompeu Fabra, catedràtic del Institut de Bilbao; Mr. Casaponce, rector de Arles-sur-Tech; Mr. Blanzzy, rector de Nohedès; Mr. Amadée Pagés, professor de la Sorbona de París; Mr. Saro'handy, professor del Lycée de Versailles; Mr. Goulche Delbosch, director de la *Revue Hispanique*, de París; Mr. Calmette; Mr. Brutails; Mr. Jules Delpont; Sig. A. Ciuffo, y altres.

Sessió de clausura.

Se celebrá a la tarda del dijous en el Teatre Principal, que estava pleníssim d'immensa gentada; quina sessió fou presidida pel docte filòleg Doctor Alcover, assistint a la mateixa, a mes de tots els congressistas extrangers, representacions del Ajuntament y Diputació de Barcelona, y alguns diputats a Corts y senadors.

En ella hi ressoná la parla catalana en sas variants rossellonesa, mallorquina, valenciana y algueresa.

S'hi llegí també la següent poesia del eminent poeta valencià Teodor Llorente, quina fou acollida al final ab entusiástichs aplaudiments:

«Germans de la gloriosa Catalunya,
els de l'illa daurada y 'l Rosselló,
els del Alguer, que separa 'l mar y allunya,
però l'oblit de vostre origen, no;
pera record d'aquest venturós dia,
per la partida solament amaro,
Valencia una abraçada vos envia,
arborant com penó de germania
la llengua d'Ausias March.»

Mossen Alcover llegí son discurs resum, en el que anima a tots a prosseguir las tascas comensadas en el Congrés pera que'n pugui sortir més gloriosa y pura la nostra llengua.

Al final se tributá una ovació al Dr. Alcover, organisor del Congrés.

Finalment, el vispresident de la Diputació, senyor Oms, digué breus frases de salutació pels congressistas, y d'amor per la llengua catalana.

En Casals, íntim

Com tots els homes que fan de sa vida un contacte continuat ab gents y costums exòtiques, que 'l priven, malgrat sa fama en el mon artístich, del escalf y tranquil·litat de la familia, guarda pera sa terra un moment, vuit ó deu dies, que descompta de sa vida artística cada any, pera dedicarlos, com a vacances, al Vendrell, sa terra nadiua, hont, allunyat y incògnit, hi passa una setmana d'agost, oblidant la fatiga que per força ha d'ocasionar-li la agitació de viatges y la emoció de públics, si entusiastes del gran violoncel·lista, no menys exigents per son treball.

Allí, ab els seus, no abandona per aixó aquell arch marvellós, y ja a Sant Salvador, ja al mateix Vendrell, ab son íntim el pianista Socías, no passa dia que no cremi un ciri devant del art que l'ha fet home universal. Però li agrada, aquells pochos dies, viure ignorat, respirar l'aire de son país en completa llibertat y córrer l'encontrada ab sos companys d'infantesa renovant els recorts de noy.

La excursió l'atrau y entra sempre en sos programes de vacances. Enguany fou Santes Creus. Ab tres amichs més y en companyia d'una oberta alegria de joventut feren dret al històrich Monestir, servint el camí d'esplay y ocasió propicia pera lo- comejar. En Casals, com tots els demás, se sentien felissos; que ho es també felicitat en ocasions ésser ignorat, y saludable quedar-se a distancia de la ocupació que ordinariament gasta y consum les enefgies.

Pera ell aquells quinze dies de moviment ho son de repós, es el cambi, es la seva intimitat que no ha de doblegar-se devant de públics y personatges admiradors y gent ab qui deu correspondre en compliment sociable. Es el Casals lliure vist de molt a la vora, franch; decidit y ab agudesas senzilles.

L'anada a Santes Creus passá distreta pera 'ls expedicionaris; en Casals y en Socías portaven la batuta, per ser els músichs més complerts de la colla, y duyen com a símbol una guitarra que's relllevava d'esquena.

De tornada passaren per Alió, entrant en un cafè per ferhi beguda. Cabalment al poble era festa major y, com el port dels excursionistes era bon xich democràtic, se 'ls va pendre senzillament per cantors de carrer; la guitarra hi feya la pesada. Els concurrents, silenciosos y tot guaitant als forasters, esperaven la cantada. En Casals y en Socías cregueren que bé's podia complaure a aquella bona gent que 'ls havia endevinat músichs, sense empró, atendre la condició y els dos prepararen l'improvisat *concert* prop la taula ahont els serviren lo que havien demanat. El propi Casals afiná la guitarra y la entregá al company tocador, mentres en Socías allissonava al que devia cantar, un y altre ja mitg penedit d'haver-se ofert.

Entretant l'amo del establiment posà una safata davant den Casals, á qui prengué per l'empresari ó taquillero de la colla, el que devia passar la capta; y després de llarch preparatiu comensà la guitarra un opach y tremolós preludi que trencà la soptada entrada de la veu de una quinta més alta.

Al sentir alló 'ls dos artistes s'aclofaren tapant-se les orelles, y els concurrents comensaren a creure que alló no anava pas llatí, segons eren els seus gestos.—Puja una quinta—deya en Casals baixet al guitarrista.—Baixa que estás alt,—feya en Socías a la veu, y els executants anaren perdent la serenitat, cloguent les energies com una orga sense vent, acabant primer el cantor y després l'acompanyant, quan totjust havien comensat.

Els héroes del fracàs s'assegueren mitg avergonyits; el públich, també mitg mofantsen, els mirava ab compassió, y en Casals no gosava á aixecar la vista per no esclafir en una rialla que li punxava 'ls llavis. De sobte, un pagés vehí d'aquest, que ab altres jugava a cartes parà les quaranta y li digué tot serio.—Si no 'n sabeu més, no cal que passis el plat; aneu a cantar a una altra banda.

En Casals, junt ab els seus, sortiren ab certa discreció, y al ésser al carrer, encarantshi 'ls hi digué:—No tornaré a fer d'empresari, m'heu fracassat la tournée, pendré de nou el violencel y no'm refiaré dels altres. Pera passar el plat me basto sol.—

Y esclafiren tots en una riallada mentres camí avall anaven comentant el fet.

L'anada a Santes Creus perdurará en la memoria del genial artista com un bell recort d'entremaliadura escéntrica.

M. DE URGELLÉS

(De La Veu de Catalunya.)

CRONICA

Temps rúfol y ab cara de ploure ha regnat aquets últims días; pero tot s'ha reduit á uns petits ploviscols que no han fet altra cosa que regar els carrers. Bé prou que ns la fan gruar la pluja.

Poch afavorí 'l temps la fira de nostra vila, ja que al matí del primer día se presentà horascós, essent causa de que la concurrència de forasters no fou molt nombrosa, en cambi á la tarde, que amainà 'l vent, s'animà la fira ab gent de l'encontrada.

El firal dels bons y garrins forsa animat, verifi cantse bon nombre de transaccions.

Els espetacles públics se vegeren també molt concorreguts, vegentse plé 'l teatre del Casino Circo la nit del dilluns en quin hi hagué funció de sarsuela, de la que'n senti 'l públich molt agradat de la companyia en general y dels artistes que la compo saven.

També 'ls balls que se celebraren en dit Casino, tant els de societat com el públich, estigueren concorregutíssims, com igualment els celebrats en la sala del Tivoli, en quina el dilluns á la tarde se'n hi celebraren duas tandas, que si concorreguda fou l'una no ho fou menys l'altra.

Las impresions que hem recullit, son de que la fira d'enguany ha sigut de bons resultats mercantils, tant pels botiguers de la vila com pels marxants que hi han vingut, puig tots diuen que han venut molt, especialment per lo que's refereix á robas d'hivern; atribuintse a la mica de moviment que's nota en el comer de vins y al bon preu á que s'han vingut pagant las garrofas.

Avuy aquet vespre se celebrará en la sala del Tivoli una reunió pública convocada per l'Ajuntament, pera tractar de la qüestió de consums, y molt particularment mirar de trobar una solució que faciliti la manera de cubrir el cupo del any viuent.

Donada la importancia del assumpto, es de creure que en interés de tots, la reunió estarà forsa concorreguda, recomenant la assistència á la mateixa.

Dimecres estigueren en nostra vila un comandant y un capitá d'Estat Major ab els corresponents

ordenansas, y 'l dijous un esquadró de cavallería que acampá á la riera, prop del pont de Fransa.

Se diu si buscan terreno a proposit en aquests encontorns á fi de verificarli determinadas maniobras militars.

Ahir nit se reuniren els imponents al emprestit obert per l'Ajuntament per el cambi de la canonada conductora del aigua de Tomovi, nomenant una Comissió que la composan D. Joseph Ferret y D. Francisco Guitart, pera que ausilli al Ajuntament en els treballs que's tingan de realisar pera portar á bon terme dita millora.

Las escuelas de nit s'obrirán, segons pregó de la Alcaldía, lo dia 5 del més entrant. S'adverteix á n'els que desitjin anarhi, que si no's matriculan avants de dit dia no serán admesos en tol el curs. Tampoch ho serán els que no tingan quinze anys. Tot aixó ho disposan las reials ordres viugudas de Madrid, ahont, pagant nosaltres, ens arreglan las nostras cosas de la manera que 'ls dona la gana.

Resulta, donchs, que 'ls joves que tingan més de dolze anys y menys de quinze están privats per la gent de Madrid d'utilisar la ensenyansa oficial gratuita, puig no son admesos en las escuelas elementals diurnas ni en las de nit. ¿Quin pecat han fet aquests joves, ¡oh sabi ministre! pera castigarlos aixis?

Dijous se celebrá á Reus una reunió de representants de Cambras y Asociacions agrícolas de la provincia de Tarragona, ab obgecte de pendre acoris respecte á la conducta que dehuen seguir en la cuestió dels Tractats de comers.

En dita reunió, que's vegé molt concorreguda de representants, s'aprovaren unas conclusions que procurarém obtenir pera poguerlas publicar en el próxim número.

En la mateixa hi estigueren representats la Cambrá y Sindicat agrícola de nostra vila.

Un nou fet indigne y vergonyós succuhí dimars al vespre á Barcelona; una imbécil provocació més ha vingut á ferir els sentiments patriótics dels catalans.

Aprofitant las ombras nocturnas, se calá foch á las coronas que 'l dia 11 de Setembre foren portadas á l'estatua que en el Saló de Sant Joan té en Rafel Casanova, y que, ja ressecadas, cubrian encara la figura dolorosa de l'heroich Conceller en cap.

No tenim paraulas prou fortas pera recriminar l'acte baix y covart portat á terme no se sab quí.

Els seus autors han de esser per forsa homes forasters de la colla dels qui pagan l'hospitalitat que inmerescudament els hi dona aquesta terra noble, ab insuls vils, ab delacions y ab infamies de tota mena.

Devant d'una semblant conducta cal aixecar ben alt y ben fort el crit indignat de la protesta; y cal veure además quins procediments s'han d'utilisar pera impedir que las salvatjadas se repeteixin ab impunitat.

A las autoritats de Barcelona pertoca trobar als culpables, ho exigeix la nostra dignitat y 'l bon nom de la terra catalana.

La Caritat Cristiana d'aquesta vila ha distribu hit als pobres de la mateixa durant el passat mes de Setembre, els següents bonos:

Gallina, 8; carn, 6; pá, 6; llet, 3; ous, 1; metálich, 1; que en conjunt importan la cantitat de 49'30 pesetas.

Dijous en el Teatre Principal de Barcelona, donaren el primer concert nostres compatricis els eminents concertistas de violoncello y piano respectivament, Pau Casals y Benvingut Socías, quins no cal dir si foren ovacionats pel selecte públich que hi assisi.

Avuy dissapte, donant el segon y últim.

El grandió meeting que la Comissió de Solidaritat Catalana acordá celebrar demá diumenge á las Arenas de Barcelona, ha sigut batejat ab el nom de *Aplech de la Protesta*, y promet ésser un acte que tindrà gran resonancia, puig la Comissió reb nombrosas adhesions de societats, particulars, regidors, diputats provincials, etz.; es á dir, será una festa com la del 20 de Maig, una prova plena de las con-

dicions cívicas del nostre poble, en plena fruició d'una cultura política envejable contra lo que no hi valdrán las malas tretas dels enemichs de Catalunya.

Será probable que enrahonarán en aquest meeting monstre, els senyors Vallés y Ribot, Cambó, Roca y Roca, Junyent y Carner, y 'ls diputats á Corts senyors Rusiñol Junoy y Salvatella.

L'Aplech de la Protesta será, donchs, com hem dit, un acte de gran resonancia.

Ha sigut denunciat el popular setmanari *Cu-Cull* per haver comentat d'una manera gráfica 'l furt de melons comés temps endarrera per un individu de la policia de Barcelona, quin fet fou relatal y comentat per tota la premsa de Barcelona.

Celebrarém que'n surti en bé d'aquesta nova ensopegada.

Organisat ab la cooperació de valiosos elements de Tarragona, demá tindrà lloch en el poble de la Riera un gran meeting de propaganda autonomista, que se celebrará á las tres de la tarde en la plassa del poble, prenenthi part á més d'altres propagandistas En Daniel Roig y Pruna y En J. Puigmal en representació de la «Unió Catalanista» de Barcelona.

Vinga propaganda autónoma per determinadas encontradas d'aquesta provincia que encare hi priva el desastrós caciquisme, per veure si entre tots acabém de desterrarlo.

Hem rebut el primer número de *Marramau...*, setmanari satírich que ha comensat á publicarse á Barcelona, en quin s'hi publican intencionadas caricaturas.

Saludém la aparició del nou company, desitjantli forsa anys de vida y pocas caricias del fiscal.

Hem rebut la *Agenda-Prospecto* publicada per la rahó social J. Espinás, S. en C., domiciliada á Barcelona, Rambla del Centre, 37; quina conté, además de la relació de las diferentes classes d'abonos que dita casa elabora, una recopilació molt interessant de las teorias y datos práctichs que poden ser útils al agricultor, constituint una verdadera Agenda Agrícola.

Agrahim l'envío.

SUSCRIPCIÓ pera ajudar á la Comissió Benéfica La Reixa, en el sosteniment del benestar dels companys empresonats.

Suma anterior, 24'50 pessetas. Joan Palau, 2 ptas. E. Folch, 1; Jaume Foix, 0'25; Francisca Ribas de Foix, 0'25; Enriqueta Foix Ribas, 0'25; Joaquim Foix Ribas, 0'25; P. S., 0'50; Joseph Orpinell, 1; Joseph Miret, 1'. Suma, 31 pesseta.

Continua oberta la suscripció, en el Centre Catalanista y en la Administració de nostre setmanari.

¿Volen fer un ápat fi?

Mengin porch de cal Sigala,
y beguin un got de vi
barrejat ab **Aigua Xala**.

La trobareu de venda á la Confiteria de cal Pau Mata, carrer Alt, 13.

Secció Oficial

Funcions religiosas.

Demá diumenge, á las deu, ofici de Minerva ab exposició del SS. Sagrament Tarde, á las tres, ensenyansa de la Doctrina; á las quatre, Rosari, Trisagi cantat ab exposició de S. D. M., professó per l'interior del temple, benedicció y reserva.

Plassa Mercat.

Recaudació obtinguda en la Plassa Mercat desde 'l dia 13 al 19 inclusiv del corrent mes de Agots: 68'80 pesetas.

Registre Civil.

Inscripcions verificadas desde 'l dia 14 al 20 del corrent:

Naiements.—Homes, 0. Donas, 1

Defuncions.—Joan Trullá Caral, 19 anys y Jaume Vidal Castellví, 63 anys.

Matrimonis.—Cap.

IMP. RAMON GERMANS Y NEBOT.—TEATRO, 18, VENDRELL.

ANUNCIS

Taller de Modista

de
Josepha Vidal y germana

Confecció de tota classe de vestits y
abríchs de tota mena pera senyoras y sen-
yoretas. Se tallan y venen tota classe de patrons

Ensenyansa del CORTE

Plassa del Teatre. — VENDRELL

Sastreria de Gil Boxadós

VENDRELL

Temporada d'hivern

Grans assortits en géneros de llana, cha-
viots, gergas, estams, etz, propis pera la dita
temporada.

Especialitat en abríchs de Senyora

Ramon Germans y Nebot

IMPRESSORS

Impresos de tota mena y
de tots preus pera el Comerç,
— Industria, Societats, etc. —

Carrer del Teatre, 18. - Vendrell

FABRICA DE GUANOS

Primeras materias per abonos

GUANOS ESPECIALES
pera vinyas y cereals

Anton Trillas

Carrer de Montserrat. - VENDRELL

MAQUINAS DE CUSIR Y DE FER MITJA

Venda, compra, cambi y arreglo de tota classe, marca y sistema

Salvador Torras

Mecánich establert desde l' any 1882

Venda de máquinas SINGER, WERTHEIM
y altres sistemas
DESDE 8 DUROS

VENDA DE MAQUINAS DE FER MITJA dels modelos mes moderns
Desde 30 duros
Venda á plassos y sens fiador.

— Aquesta cassa proporciona treball á sos clients —

Dirigirse: Carrer dels Banys Nous número 16. - **Barcelona**

El propi senyor Torras passa per aquesta vila del 15 al 16 de cada mes.

Per los recados urgents dirigir-se als recaders de aquesta vila á Barcelona.